

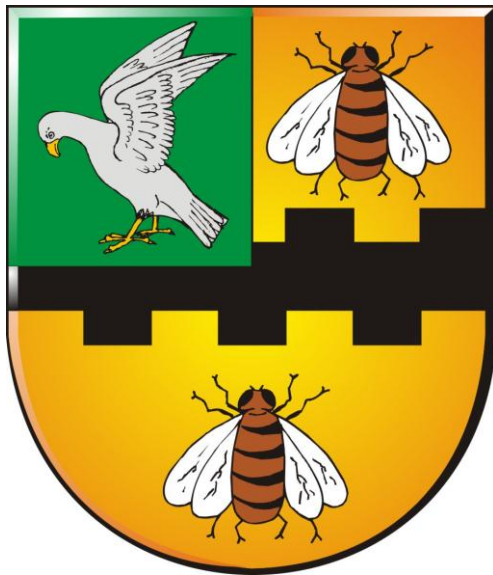
Jhr. Mr. Francois Henri van Kinschot (1899-1985)

Kinschot, Jhr. Mr. Francois Henri van, geb. Amersfoort 23 oktober 1899, ingeschreven als student in de rechtsgeleerdheid te Leiden 20 september 1917, jur. dr. Leiden 1922, burgemeester van Zuidlaren 1929-1934, van Alkmaar 1934-1946 en van Leiden 1946-1964, curator Rijksuniversiteit te Leiden, res. 1^e luitenant cav. , kapittelridder en rechtsridder Johanniter Orde, overl. Warmond 2 januari 1985.

Hij huwde Bloemendaal 25 september 1923 met Josina Margaretha Dorhout Mees, geb. Zuidlaren 16 november 1900, overl. Warmond 28 december 1989, dochter van Petrus Dorhout Mees en Berendina Johanna de Blocq van Scheltinga.

Na zijn studie doorliep Francois (afgekort tot Frans) de functies van volontair ter gemeentesecretarie te Sassenheim, functionaris ter provinciale griffie van Zeeland, voordat hij Burgemeester van Zuidlaren werd. Voor zijn vertrek naar Zeeland trouwde hij met Josina Dorhout Mees; een huwelijk van meer dan 60 jaar. Tijdens de Tweede Wereldoorlog moest Francois van Kinschot na een bijzonder moeilijke tijd als burgemeester van Alkmaar het veld ruimen voor de Duitsgezinden. Op 7 februari 1942 werd hij door de Generalkommisar fur Verwaltung und Justiz ontslagen. Vervolgens moest hij direct onderduiken, waarna hij drie jaar gescheiden leefde van vrouw en vier zoons. Tijdens de bevrijding dook hij met twee ondergedoken zoons te Alkmaar in het openbaar op en werd direct weer burgemeester. Zijn intocht daarbij op 10 mei, staande op een brandweerauto, naar het tot "townhall" omgedoopte stadhuis van Alkmaar was het hoogtepunt van zijn carrière.

In Leiden ontving hij als burgemeester officieel Wilhelmina in 1948 en Juliana en Bernhard in 1954. Verder beijverde hij zich voor de hulp aan Vlissingen (1946) en aan Nieuwe Tonge na de stormramp van 1953. Hij was erg zuinig op de Leidse monumenten en verheugde zich over de renovaties van de Waag, het Gravensteen, het Wevershuisje en drie kerken. Zijn "eigenschappen" waren: onpartijdig, vertrouwen in de medewerkers en op tijd beginnen. Voor het bijeenhouden van het culturele erfgoed van de familie van Kinschot heeft Francois met zijn groot historisch besef bijzonder veel gedaan, wat resulteerde in de oprichting van de Van Kinschot-Trompstichting.

Lit.:

- Album Studiosorum Academiae Lugduno-Batavae 1875-11925, blz. 283.
- Nederland's Adelsboek (1996/1997), blz. 391.
- Hans Koolwijk, artikel van 17-8-1999, Jonkheer van Kinschot lijdt onder Duits juk
- S. Menken, Jhr. Mr. Francois Henri van Kinschot, ter herinnering, 1986

Wapen:

- Nederland's Adelsboek (1996/1997), blz. 381. (wapentekening van H.K. Nagtegaal)

Afbeelding:

- Collectie Museum Het Prinsenhof B 2- 22.